1809 N°. 108.

KONINKLIJKE COURANT.

Maandag den 8sten van Bloeimaand.

HOLLAND.

Amsterdam den 7 van Bloeimaand.

LODEWYK NAPOLEON, door de gratie Gods en de [illegible] Koning van Holland, Connéta[illegible]

[illegible] besluiten:

Art. 1. Ten einde de vlastelt in ons koningrijk zooveel mogelijk te verbeteren, loven wij eene premie van ƒ 10,000 uit, voor den landbouwer, welke het gelukken zal, alhier in ons koningrijk [illegible]nig vlas te telen, dat in hoedanigheid en fijnheid, aan dat [illegible]ankrijk geteeld wordt, gelijk is, mits daarvan behoorlijk en [illegible]ende blijke.

2. Boven en behalve voorschreve premie, zullen aan [illegible] landbouwer andere en meerdere voordeelen worden toegestaan, ingevolge de voordragten, welke Ons dienaangaande door onzen minister van binnenlandsche zaken zullen worden voorgedaan.

3. Onzen minister van binnenlandsche zaken is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit.

Gegeven, te Bergen-op-Zoom, den 2den van bloeimaand van het jaar 1809, en van Onze regering het vierde.

LODEWYK.

Wij hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De heeren *Paulus Jacobus Aawers* en *Abraham* [illegible] worden benoemd tot leden der vroedschap en schepenen [illegible]d Bergen-op-Zoom, en zulks in plaats van de heeren *R* [illegible] *Janssen*, overleden, en *S. H. van Bommel*, met er woon[illegible] vertrokken.

[illegible] minister van binnenlandsche zaken is belast met de [illegible]g van het tegenwoordig besluit.

[illegible]geven, te Bergen-op-Zoom, den 2den van bloeimaand 1809.

LODEWYK.

Wij hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Alle binnenlandsche paspoorten, voor alle goederen [illegible] koopmanschappen, welken gaan en geladen worden uitgegeven, zullen met verder dan tot op den afstand van 4 uren van de grenzen van het rijk worden gevorderd.

2. Onze directeur van de middelen te water is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit.

Gegeven, te Bergen-op-Zoom, den 2den van bloeimaand 1809.

LODEWYK.

De MINISTER VAN MARINE EN KOLONIEN informeert, bij deze, alle reevaarenden daarbij belanghebbende, dat, op den 6den dezer, aller onverwachtst, de toren der kerk te 's Gravesande [illegible]ineling is nedergestort; en waarschuwd dienvolgens dezelven, [illegible] het aandoen der kusten zich door het gemis van dat verkennings-teeken niet te laten misleiden.

Amsterdam, den 6den van Bloeimaand 1809.

De minister voornoemd,
VAN DER HEIM.

FRANKRYK.

PARYS *den 2 van Bloeimaand.*

EERSTE BULLETIN.

In het hoofdkwartier te Ratisbonne, den 24 van grasmaand 1809.

Den 19den van grasmaand is het oostenrijksch leger de Inn [illegible]getrokken. Hier mede hebben de vijandelijkheden een' aanvang genomen, en heeft Oostenrijk eenen onverzoenbaren oorlog aan Frankrijk, aan deszelfs bondgenooten en aan het rijnverbond verklaard.

Hier hiernevens de positie der fransche- en bondgenootenkorpsen was:

Het corps van den hertog van Auerstädt, te Regensburg;
Het corps van den hertog van Rivoli, te Ulm;
Het corps van den generaal *Oudinot*, te Augsburg;
Het hoofdkwartier te Straasburg.

De drie beijersche leger-corpsen, onder de bevelen des hertogs van Dantzig, waren geplaatst: de eerste, aangevoerd door den kroonprins, te Munchen; de 2de, door den generaal *Deroi* aangevoerd, te Landshut, en de 3de, onder de bevelen des generaals *van Wrede*, te Straubing.

De wurtembergsche afdeeling te Heidenheim.

De saxische troepen, lagen gelegerd onder de muren van Praag.

Het corps van het hertogdom van Warschau, gekommandeerd door den prins *Poniatowsky*, onder Warschau.

Den 10den berenden de oostenrijksche troepen Passau, waarin zich een beijersch bataillon opsloot; te gelijker tijd berenden zij Kufstein, alwaar mede een beijersch bataillon binnen trok. Deze beweging had plaats, zonder dat er een schot gelost werd.

In Tyrol kondigden de Oostenrijkers nevensgaande proclamatie af.

Het hof van Beijeren verliet Munchen, om zich naar Dillingen te begeven.

De beijersche leger-afdeeling, welke zich te Landshut bevond, rigtte zich op Alterff, aan den linker oever van den Iser.

De afdeeling, door den generaal *van Wrede* aangevoerd, trok op Neustadt.

De hertog van Rivoli vertrok van Ulm en rigtte zich op Augsburg.

Tusschen den 10den en 16den trok het vijandelijk leger van de Inn op den Iser aan, en er hadden verscheiden aanvallen plaats, waarbij het voordeel aan den kant der Beijerschen bleef. Den 16den wierpen de 2de en 3de regimenten beijersche lichte cavallerie, pussaren van Stipanitz en de dragonders van Rozenberg overhoop.

Op dat zelfde oogenblik verbeeldde zich de vijand met magt om door Landshut eene opening te verschaffen. De brug was afgebroken, en de beijersche afdeeling, onder aanvoering des generaals *Deroi*, bood tegen deze beweging eenen heftigen wederstand; dan, bedreigd door de kolonnen, welke, te Moorburg en Freising, den Iser waren overgetrokken, trok dit legercorps, in goede orde, naar dat des generaals *van Wrede* terug, en het beijersch leger trok tot dezelfde middelpunt te zamen op Neustadt.

Vertrek van den Keizer, van Parijs, op den 13den.

De Keizer vernam door de telegraaf, in den avond van den 12den, den overtogt over de Inn door het oostenrijksch leger, en vertrok een oogenblik daarna van Parijs. Den 16den, ten 5 uren 's morgens, kwam hij te Ludwigsburg, en den avond van denzelfden dag te Dillingen, alwaar hij den Koning van Beijeren bezocht; een half uur met dien vorst doorbragt, en hem beloofde, dat hij hem binnen veertien dagen in deszelfs hoofdstad zou terugbrengen, en den hoon, deszelfs huis aangedaan, wreken, door hem grooter te maken, dan ooit een van deszelfs voorzaten geweest was. Den 17den, des morgens ten 2 uren, kwam Z. M. te Donauwerth aan, alwaar het hoofdkwartier gevestigd was, en gaf op staanden voet de noodige bevelen.

Den 18den werd het hoofdkwartier naar Ingolstad verlegd.

Gevecht van Pfaffenhofen, op den 19den.

Den 19den kwam uit Augsburg vertrokken generaal *Oudinot*, met het krieken van den dag, te Pfaffenhofen aan, en ontmoette aldaar 3 à 4000 Oostenrijkers, welke hij aantastte en verstrooide, 300 derzelve gevangen makende.

De hertog van Rivoli kwam den volgenden dag te Pfaffenhofen aan.

Denzelfden dag, verliet de hertog van Auerstädt Regensburg, om op Neustadt te trekken en Ingolstadt te naderen. Het scheen toen duidelijk, dat 's Keizers ontwerp was, tegen den vijand die zich door Landshut een ruimte had gemaakt, te manoeuvreren, en hem op het oogenblik aantetasten, waarop hij, meenende de overhand te hebben, op Regensburg aanrukte.

Veldslag van Tann, op den 19den.

Den 19den, bij het aanbreken van den dag, begaf zich de hertog van Auerstädt in twee kolonnen op marsch. De legerdeelen van Morand en Gudin maakten zijn regter vleugel uit; die van Saint-Hilaire en Friant zijnen linker. De afdeeling van Saint-Hilaire, aan het dorp Teissing gekomen, ontmoette aldaar den vijand sterker in getal, doch ver minder in dapperheid; aldaar werd de veldslag, met een voor onze wapenen rijk gevecht, geopend. De generaal *Saint-Hilaire* [illegible] generaal *Friant* ondersteund, wierp al [illegible] hoon, en bemeesterde 's vijands posten, doodde van denzelven

eene groote menigte volks, en maakte 6 à 700 man gevan[illegible]. Het 72ste regiment onderscheidde zich op dien dag, terwijl[illegible] 57ste deszelfs alouden roem ophield. Zestien jaren geleden [illegible] dit regiment, in Italie, den toenaam van *le Terrible* (*het verschrikkelijke*) verworven, en in dit gevecht heeft hetzelve [illegible] regt gedaan, hebbende alleen aangetast, en, het een [illegible] der, zes oostenrijksche regimenten verslagen.

Op den linker-vleugel ontmoette de generaal *Mouton* ten twee uren nadenmiddag, insgelijks eene oostenrijksche afdeeling, welke hij van voren aantastte, terwijl de hertog van Dantzig, met een beijersch corps, van Abensberg verrukkende, haar in den rug aangreep. Dit leger-deel werd weldra uit [illegible] stellingen geslagen, en liet eenige honderde doodet en gevangenen achter. Het gansch regiment dragonders *van Reuss* werd door de beijersche ligte ruiterij vernield, en deszelfs kolonel gedood.

Bij het vallen van den avond bewerkstelligde het corps van den hertog van Dantzig deszelfs vereeniging met dat van den hertog van Auerstadt.

In alle deze krijgsbedrijven hebben zich de generaals *Saint-Hilaire* en *Friant* bijzonder onderscheiden.

Deze ongelukkige oostenrijksche troepen, welke men, onder het aanhefen van liederen en fluiten-spel, van Weenen had aangevoerd, hen diets makende, dat er geen fransch leger in Duitschland meer bestond, en dat zij niet dan met de Beijerschen en Wurtembergers zouden te doen hebben, betoonden al de wraak, die zij tegen hunne opperhoofden gevoelden, wegens de dwaling, waarin zij hen gehouden hadden; terwijl hunne vrees des te grooter werd op het zien der oude krijgsbenden, die zij gewoon waren als hunne meesters te beschouwen.

In alle deze gevechten was ons verlies van weinig belang, in vergelijking van dat des vijands, die vooral vele officieren en generaals verloor, welke verpligt waren zich voortaan te stellen, om derzelver troepen ten prikkel te strekken. De prins van Lichtenstein, de generaal van *Zuilgen* en verscheiden anderen werden gekwetst. Het verlies der Oostenrijkers aan kolonels en officieren van minderen rang is zeer aanmerkelijk.

Veldslag van Abensberg, op den 20sten.

De Keizer besloot, het corps des aartshertogs *Lodewijk* en dat des generaals *Hiller*, zamen 60,000 man sterk, te slaan en te vernielen. Den 20sten begaf zich Z. M. naar Abensberg. Hij gaf aan den hertog van Auerstädt bevel, de corpsen van Hohenzollern, Rosenberg en Lichtenstein in bedwang te houden, terwijl hij, met de twee leger-corpsen van Morand en Gudin, de Beijerschen en Wurtembergers, het leger van den aartshertog *Lodewijk* en van den generaal *Hiller*, in het front aantastte, en 's vijands communicatien door den hertog van Rivoli deed afsnijden, denzelven door Freysing, en van daar in den rug des oostenrijkschen legers doende trekken. De afdeelingen Morand en Gudin maakten den linkervlengel uit en manoeuvreerden onder de bevelen des hertogs van Montebello. De Keizer besloot, dien dag, aan het hoofd der Beijerschen en Wurtembergers te strijden. Hij deed de officieren dier beide leger-magten in een' kring zamenkomen, en sprak hen langen tijd toe. De kroonprins van Beijeren vertaalde in het hoogduitsch hetgeen Hoogstdezelve in het fransch had gezegd. De Keizer deed hen gevoelen het blijk van het vertrouwen dat hij hen gaf. Tot de beijersche officieren zeide hij, dat de Oostenrijkers ten alle tijden hunne vijanden waren geweest; dat dezelve het op hunne onafhankelijkheid gemunt hadden; dat, sints meer dan twee-honderd jaren, de beijersche vanen tegen het huis van Oostenrijk opgerold waren; doch dat, ditmaal, hij hen zoo magtig zou maken, dat zij voortaan alleen sterk genoeg zouden zijn, om hetzelve het hoofd te bieden.

Aan de Wurtembergers sprak Hoogstdezelve van de overwinningen, die zij op het huis van Oostenrijk behaald hadden, toen zij onder het pruissisch leger dienden, en van de jongste voordeelen, door hen in den veldtogt van Silesie bevochten. Tot allen zeide hij, dat het oogenblik der overwinning daar was, om den oorlog op het oostenrijksch grondgebied overtebrengen. Deze redenen, welke door de kapiteins aan de compagnien werden overgebragt, en de verschillende toebereidselen, door den Keizer gemaakt, bragten het uitwerksel, dat men er niet wachten mogt, te weeg.

Toen gaf de Keizer het sein tot het gevecht, en met de manœuvres af, naar de bijzondere geaardheid zijner troepen. De generaal *van Wrede*, een beijersch officier van groote verdiensten, voor de brug van Siegenburg geplaatst, tastte eene oostenrijksche afdeeling aan, welke tegen hem over was. De generaal *van Damme*, de Wurtembergers aanvoerende, viel haar in den regter flank. De hertog van Dantzig, met de afdeeling van den kroonprins en die des generaals *Deroi*, trok op het dorp Reuhausen, om op den landweg van Abensberg naar Landshut te komen. De hertog, met zijne twee fransche leger-deelen, overweldigde den linkervleugel; wierp al wat voor hem stond overhoop, en rigtte zich op Rohr en Rothenburg. Op al de punten was het vuur uit het geschut, met het best gevolg, aan den gang. De vijand, door deze beschikkingen ontmoet, vocht slechts een uur, en sloeg den aftogt. Acht vaandels, twaalf stukken geschut, 18,000 krijgsgevangenen, waren de vruchten van dit gevecht, hetwelk ons slechts weinig volks kostte.

Gevecht en inneming van Landshut, op den 21sten.

De veldslag van Abensberg den flank van het oostenrijksch leger en alle de magazijnen van den vijand blootgesteld hebbende, trok de Keizer, den 21sten, bij het aanbreken van den dag, naar Landshut. De hertog van Istrie wierp de vijandelijke kavallerie in het vlakke veld en voor deze stad overhoop.

De divisie-generaal *Mouton* deed met den stormpas de grenadiers van het 17de regiment, het hoofd van de kolon uitmaken, tegen de brug aanrukken. Deze brug, van hout zijnde, [illegible] in den brand, doch was geene hinderpaal voor onze infanterie, welke dezelve overtrok en in de stad drong. De vijand, uit zijne stelling verjaagd, werd door den hertog van Rivoli aangetast, die langs den regter oever debouccheerde. [illegible] vrij wat in onze magt, en met [illegible] hut, 9000 krijgsgevangenen, 600 bespannen en met [illegible] stukken geladen, 3 schoone brug-treinen, eindelijk, de hospitalen en magazijnen, welke het oostenrijksch leger begon aan te [illegible] Pastboden, aides-de-camp van den generaal-en-chef, aartshertog *Karel*, transporten van zieken, te Landshut kwamen, en zeer verwonderd aldaar den vijand te vinden, hadden hetzelfde lot.

Veldslag van Eckmuhl, op den 22sten.

Terwijl de veldslag van Abensberg en het gevecht van Landshut zulke gewigtige gevolgen hadden, vereenigde de aartshertog *Karel* zich met het corps van Boheme, gekommandeerd door den generaal *Collowrath*, en behaalde te Regensburg een zeer gering voordeel. Duizend man van het 65ste regiment, welke daar gelaten waren, om de brug van Regensburg te bewaren, ontvingen het bevel niet van terugtetrekken. Omringd door het oostenrijksch leger, waren deze dapperen, na alle hunne patronen verschoten te hebben, verpligt zich overtegeven. Dit gevaar griefde den Keizer. Hij zwoer, dat, binnen 24 uren, het oostenrijksch bloed in Regensburg zoude stroomen, om deden hoon zijne wapenen aangedaan, uittewisschen.

Ter zelfder tijd hielden de hertogen van Auerstädt en Dantzig de corpsen van Rosenberg, Hohenzollern, en Lichtenstein in bedwang. Er was geenen tijd te verliezen. Den 22sten, des morgens, begaf zich de Keizer van Landshut op marsch, met de twee afdeelingen van den hertog van Montebello, het corps van den hertog van Rivoli, de afdeelingen kurassiers Nansouty en St. Sulpice, en de wurtembergsche afdeeling. Ten 2 uren nadenmiddag kwam hij tegen over Eckmuhl aan, alwaar de vier corpsen van het oostenrijksch leger, uitmakende 100,000 man, hunne stelling genomen hadden, onder bevel van den aartshertog *Karel*. De hertog van Montebello overvleugelde den vijand ter linker zijde, met de afdeeling Gudin. Op het eerste teeken debouccheerde de hertogen van Auerstädt en Dantzig, alsmede de afdeeling ligte kavallerie van den generaal *Montbrun*. Toen zag men een der schoonste schouwtooneelen, welken de oorlog heeft opgeleverd. Honder-en-tien-duizend vijanden [illegible] op alle punten aangetast, op derzelver linker zijde omvleugeld, van achtervolgens uit al derzelver stellingen verdreven. De bijzonderheden dier krijgsgebeurtenis zouden te wijdloopig zijn: het is genoeg te zeggen, dat de vijand, volkomen op de vlugt, aan het grootst gedeelte zijns geschuts en een groot aantal krijgsgevangenen verloor; dat het 10de regiment ligte infanterie der afdeeling van Saint-Hilaire zich met roem overdekte, met door den vijand heen zich eene opening te verschaffen, en dat de Oostenrijkers, uit het bosch, welk Regensburg dekt, verdreven, en dervlakte gejaagd en door de fuiterij afgesneden werden. Het senaats-lid, de divisie-generaal *Démont*, werd een paard onder het lijf geschoten dood. Het oostenrijksch paardevolk, sterk en talrijk, vertoonde zich, om den aftogt van deszelfs voetvolk te beschermen; de afdeeling van Saint-Sulpice op den regter, die van Nansouty op den linker, rukten haar te gemoet; de linie van kurassiers des vijands werd in wanorde gebragt. Meer dan 300 oostenrijksche kurassiers werden gevangen gemaakt. De nacht nam een' aanvang.

Onze kurassiers zetteden hunnen marsch op Regensburg voort.

De afdeeling Nansouty ontmoette eene vijandelijke kolon, die een goed heenkomen zocht, viel dezelve aan, en maakte haar gevangen; dezelve bestond uit 3 hongaarsche bataillons van 1500 man.

De afdeeling Saint-Sulpice viel op een ander carree aan, waar bij de aartshertog *Karel* schier gevangen was genomen. Ook deze kolon werd verbroken en bemeesterd. De duisternis hoofdzaakte eindelijk, dat men staan bleef. In dezen slag van Eckmuhl, was slechts bijna de helft der fransche troepen in het gevecht geweest. Met de bajonnet in de rug voortgedreven, voert het vijandelijk leger voort, den ganschen nacht, bij stukken en brokken te defileren, in de verschrikkelijkste wanorde. Al deszelfs gekwetsten, het grootst gedeelte van deszelfs geschut, 15 vaandels en 20,000 gevangenen, zijn in onze magt gevallen. De kurassiers hebben zich, als naar gewoonte, met roem overdekt.

Gevecht en inneming van Regensburg, op den 23sten.

Den 23sten, bij het krieken van den dag, trok men op Regensburg. Dit werd uitgevoerd door de afdeeling Gudin en door kurassiers der divisien Nansouty en Saint-Sulpice. Het leed lang of men bemerkte de vijandelijke ruiterij, welke de stad tot de dekken. Drie achtereenvolgende aanvallen werden uitgevoerd, alle waren voor ons voordeelig. 8000 man ruiterij, het geschut des nedergesabelden en verstrooiden legers, trokken in alle lerijl den Donau weder over. In dien tusschentijd onderzochten onze jagers de gelegenheid der stad. Door eene onbegrijpelijke schikking had de oostenrijksche generaal 8 regimenten daar in geplaatst, welke hij zonder nut opofferde. De stad is omringd door een slechten muur, eene slechte gracht en een slecht contrescarp. De artillerie kwam aan; men rigte batterijen van 12 ponders op, en bespeurde eene plaats, waar men, door middel van eene ladder, in de gracht kon afklimmen en vervolgens door eene bres, die in den muur was, weder kon opklimmen.

De hertog van Montebello deed door deze opening een batail-

ten gaan, hetwelk bij een sluippoortje aankwam. Dit werd geopend, en men geraakte in de stad. Alles wat wederstand bood, werd neergesabeld; het getal van krijgsgevangenen ging 200 te boven. Als een gevolg der slechte schikkingen, had de vijand den tijd niet de brug aftebreken, en de Franschen kwamen met hem vermengd, te gelijk op den linker-oever. Deze ongelukkige stad, welke men de barbaarschheid heeft gehad te verdedigen, heeft zeer veel geleden. Een gedeelte van den nacht heeft dezelve in brand gestaan; maar door de vlijt van den generaal *Morand* en zijne afdeeling is men dezelve meester geworden, en heeft dien geblusscht.

Zoo is het, dat de Keizer, bij den veldslag van Abensberg, twee corpsen, dat van den aartshertog *Lodewijk* en dat van den generaal *Hiller*, ieder afzonderlijk heeft geslagen. Bij het gevecht van Landshut maakte hij zich meester van het centrum der communication van den vijand en van het algemeen depôt van zijne magazijnen en van zijne artillerie. Eindelijk, bij den slag van Eckmuhl, werden de 4 corpsen van Hohenzollern, van Rosenberg, van Colloyrath en van Lichtenstein geslagen en in de vlugt gebragt. Het corps van den generaal *Bellegarde*, hetwelk den dag na dezen slag is aangekomen, kon slechts getuige zijn van de inneming van Regensburg, en borg zich in Bohemen.

Dit voorloopig en kort berigt van de militaire bewegingen, welke den veldtogt op eene zoo schitterende wijze hebben geopend, zal gevolgd worden door een meer uitgebreid verhaal van de wapen-feiten, die de fransche legers en die der bondgenooten luister hebben bijgezet.

In alle deze gevechten, kan ons verlies 1200 dooden en 4000 gekwetsten bedragen. De divisie-generaal *Cervoni*, chef van den staf des hertogs van Montebello, is door een kanonskogel getroffen geworden en sneuvelde op het slagveld van Eckmuhl. Hij was een officier van verdiensten, die in onze eerste veldtogten had uitgemunt. In het gevecht van Peissing is de generaal *Hervo*, chef van den staf des hertogs van Auerstadt, insgelijks gedood. De hertog van Auerstadt beklaagt zeer dezen officier, wiens dapperheid, vernuft en werkzaamheid hij hoog schatte. De brigade-generaal *Clement*, die over eene brigade kurassiers van de divisie Saint-Sulpice het bevel voert, is een' arm afgeschoten; dit is insgelijks een officier van bijzondere verdiensten en moed. De generaal *Schram* is gekwetst. De kolonel van het 14de regiment jagers is in een' aanval gesneuveld. Over het algemeen is ons verlies aan officieren weinig aanmerkelijk. De 1000 man van het 4de regiment, die gevangen waren genomen, zijn voor het grootste gedeelte hernomen. Het is onmogelijk meer koenmoedigheid, en goeden wil aan den dag te leggen, dan onze troepen betoond hebben.

Bij den slag van Eckmuhl, dewijl het corps van den hertog van Rivoli zich nog niet bij hem had kunnen vervoegen, na deze maarschalk volstandig bij den Keizer gebleven; hij heeft bevelen overgebragt en verschillende krijgsbewegingen doen uitvoeren.

Bij den storm op Regensburg heeft de hertog van Montebello, na de plaats van den overtogt te hebben aangewezen, de ladders door zijne aides-de-camp doen aandragen.

De prins van Neufchatel is, ten einde zijne troepen te bemoedigen en om terzelfder tijd een blijk van vertrouwen op de bondgenooten te geven, verschillende reizen, met de beijersche regimenten, aan het spits der voorhoede, voortgerukt.

De hertog van Auerstadt heeft, in deze bijzondere gevechten, nieuwe blijken gegeven van de onverschrokkenheid, welke hem kenschetst.

De hertog van Rovigo is, met zoo veel zelfopoffering als onverschrokkenheid, verscheiden malen door de vijandelijke legioenen gedrongen, om aan de bijzondere kolonnen de meening des Keizers te doen verstaan.

De 220,000 man, waar uit het oostenrijksch leger te zamengesteld is geweest, zijn allen in gevecht geweest, behalve de 20,000 man onder bevel van den generaal *Bellegarde*, die niet in het vuur zijn gekomen. Van het fransch leger, daarentegen, heeft de helft geen snaphaan gelost. In een oogenblik heeft de vijand verwonderd door bewegingen, die zoo snel als buiten zijne berekening waren, van zijne dwaze hoop afstand gedaan, en is uit de razernij des hoogmoeds in eene neerslagtigheid gevallen, die aan wanhoop grenst.

Proclamatie van den generaal Jellachich *aan de ingezetenen van Tyrol.*

Tijrolers! Zoo gij nog zijt wat gij, korteling geleden, geweest zijt; zoo gij u het geluk, den voorspoed, de ware vrijheid, die gij, onder oostenrijksch weldadigen schepter genoten hebt, herinnert; indien de stem des veldheers, dien gij als een der uwen erkende, toen in 1799, hij u van een dreigend gevaar, door de overwinning van Feldkirch, gered heeft, die, in het daarop volgend jaar uwe grenzen, van Arleberg tot het dal van Karabendel, onaantastbaar maakte; zoo dit alles uit uw geheugen niet gewischt is, hoort dan wat ik u zeg, geeft gehoor en weest er van doordrongen.

Uw wettige heer (ik mag wel zeggen uw' vader) zoekt u; plaatst u onder zijn schild; zijn hart bloedt, van u onder vreemde heerschappij te zien; gij, zijne getrouwe, wordt wederom kinderen van Oostenrijk, miskent dien kostbaren titel niet.

Oostenrijksche legers, talrijker dan ooit, sterker bemeedigd en met meerdere vaderlandsliefde bezield, zullen aan land inrukken. Beschouwt hen als uwe broeders, als de kinderen van denzelfden vader; vereenigt u met hen, volgens het voorbeeld van alle volken, die aan den oostenrijkschen troon hul te bieden. In een woord, gedraagt u in alles, gelijk gij nog korteling, tot verwondering van gansch Europa, gedaan hebt.

„Tijrolers! God is met ons. Wij zoeken geene nieuwe overwinningen; maar wij willen, in de schoot onzes Keizerlijken en genadigen vaders, broeders terugbrengen, die van hem afgerukt zijn. Niets wederstaat ons, niets kan ons overwinnen, zoodra wij ons tot ons geluk en het behoud onzes aanwezens vereenigen. Gelooft mij, Tijrolers, God is met ons!

(*getekend*,) FRANS, *baron* VAN JELLACHICH, VAN BUZIN, *ridder der orde van* Maria-Theresia, *en keizerlijk-koninklijk luitenant-veldmaarschalk.*

TWEEDE BULLETIN.

In het hoofdkwartier van MUHLDORF, den 27 van grasmaand 1809.

Den 22sten, dag na het gevecht van Landshut, vertrok de Keizer uit deze stad naar Regensburg en leverde den slag van Eckmuhl. Terzelfder tijd zondt hij den maarschalk hertog van Istrie, met de beijersche afdeeling, onder bevel van den generaal *van Wrede*, en de afdeeling Molitor af, om zich naar de Inn te begeven, en de twee oostenrijksche leger-corpsen, welke in de gevechten te Abensberg en te Landshut geslagen waren, te vervolgen.

De maarschalk hertog van Istrie vervolgens te Wilsbiburg en te Neumark gekomen zijnde, vond aldaar een bespannen bagage-trein, meer dan 400 wagens, caissons en equipagien, en maakte op zijnen togt 15 à 1800 krijgsgevangenen.

De oostenrijksche corpsen vonden aan gene zijde Neumark een corps de reserve, dat op de Inn aantrok; zij vereenigden zich aldaar, en leverden den 25sten te Neumark een gevecht tegen de Beijersehen, die, niettegenstaande hun geringer aantal, hunne stellingen behielden.

Den 24sten had de Keizer het corps van den maarschalk hertog van Rivoli van Regensburg op Straubing gerigt, en van daar op Passau, alwaar het den 26sten aankwam. De hertog van Rivoli deed het bataillon van de Po de Inn overtrekken; het maakte 300 krijgsgevangenen, deblokkeerde het kasteel, en bezette Schardinq.

Den 25sten ontving de maarschalk hertog van Montebello het bevel, om met zijn corps van Regensburg naar Muhldorf te trekken. Den 27sten trok hij de Inn over en rigtte zich op de Salza.

Heden, den 27sten, heeft de Keizer zijn hoofd-kwartier te Muhldorf.

De oostenrijksche afdeeling, onder bevel van den generaal *Vellachich*, welke Munchen bezette, wordt door het corps van den hertog van Dantzig vervolgd.

De Koning van Beijeren is in persoon te Munchen geweest. Hij is vervolgens naar Augsburg terug gekeert, alwaar hij nog eenige dagen zal vertoeven, wachtende, om zijn verblijf weder bepaaldelijk te Munchen te vestigen, tot dat Beijeren geheellijk van de vijandelijken partijen zal gezuiverd zijn.

Van den kant van Regensburg beweegde zich middelerwijl de hertog van Auerstadt, om den aartshertog *Karel* te vervolgen, die, van zijne gemeenschap met de Inn en Weenen afgesneden zijnde, geene andere toevlugt heeft om aftetrekken, dan zich, door Waldmunchen en Cham, in de gebergten van Bohemen te begeven.

Wat aangaat de Keizer van Oostenrijk, het schijnt, dat hij voor Passau was, zich belast hebbende deze plaats, met drie bataillons van de landweer, te belegeren.

Geheel Beijeren en de Paltz zijn thans van vijanden gezuiverd.

Te Regensburg heeft de Keizer vele corpsen in oogenschouw genomen, en heeft zich den dappersten soldaat doen voorstellen, aan welke hij onderscheidings-teekenen en pensioenen heeft gegeven; zoo als ook den dappersten officier, aan welke hij baronnien en landgoederen geschonken heeft. Hij heeft bijzonderlijk zijne tevredenheid betuigd aan de afdeelingen St. Hilaire en Friant.

Tot op dit uur heeft de Keizer den oorlog gevoerd bijna zonder equipage en zonder garde: en men heeft bemerkt, dat hij, gedurende het afzijn zijner garde, altijd verbonden beijersche en wurtembergsche troepen om zich heeft gehad, hen daar door een bijzonder blijk van vertrouwen willende geven. Gisteravond te Landshut een gedeelte van de jagers en grenadiers te paard, het regiment fuseliers en een bataillon van de jagers te voet der garde aangekomen.

Binnen acht dagen zal de geheele garde aangekomen zijn.

Men heeft heeft het gerucht verspreid, dat de Keizer een been gebroken had. De zaak is, dat een matte kogel de hiel van de laars van Z. M. geschampt, maar zelfs het vel niet beschadigd heeft. Nimmer bevond zich Z. M. te midden van de grootste vermoeijenissen, zoo wel.

Men merkt als een bijzonder gewigt aan, dat een van de eerste oostenrijksche officieren, welke in dezen oorlog zijn krijgsgevangen gemaakt, de aide-de-camp van den prins *Karel* is, die aan den heer *Otto* gezonden was, om denzelven den berugten brief ter hand te stellen, waarin gemeld wordt, dat het fransch leger terug te trekken had.

De inwoners van Regensburg zich zeer wel gedragen, en den geest van vaderlandsliefde en vereeniging aan den dag gelegd hebbende, dien wij regt hadden van hen te verwachten, heeft Z. M. last gegeven, dat de schaden, die veroorzaakt waren, voor-eerst zouden hersteld worden en bijzonderlijk de herstelling der verbrande huizen, waarvan de kosten verscheiden millioenen zullen bedragen.

Alle de vorsten en alle de landen van het rijn-verbond betoonen een meer vaderlandlievenden geest. Toen de minister van Oostenrijk te Dresde de verklaring van zijn hof aan den Koning van Saxe overgaf, kon deze vorst zijne verontwaardiging niet ontveinzen. „Gij wilt den oorlog, zeide de Koning, en tegen wien? Gij valt aan, gij lastert die geen, welke, voor drie jaren, meester van uw lot, u uwe staten heeft terug gegeven. De voorstellingen, die men mij doet, bedroeven mij; mijne verbindtenissen zijn aan geheel Europa bekend; niet een der verbonden vorsten zal er van afwijken."

De groot-hertog van Wurtzburg, broeder van den Keizer van Oostenrijk, heeft dezelfde gevoelens betoond, en verklaard, dat zoo de Oostenrijkers op zijne staten aantrokken, hij, des noods, tot achter den Rijn zoude terugtrekken: dusdanig wordt de geest van verblinding en de veroongelijkingen van het hof van Weenen naar waarde geschat. De regimenten van de kleine vorsten, en alle de troepen roepen om strijd, om tegen den vijand aanterukken.

Eene merkwaardige zaak, en die de nakomelingschap zal aanzien als een nieuw bewijs van de alles te bovengaande slechte trouw van het huis van Oostenrijk, is, dat denzelfden dag, dat hetzelve den nevensgaanden brief aan den Koning van Beijeren deed schrijven, het in Tijrol de proclamatie, door den generaal *Jellachich* gepubliceerd, deed algemeen maken: denzelfden dag sloeg men aan den Koning voor, onnoodig te blijven, en men trachte deszelfs onderdanen oproerig te maken. Op welk eene wijze, deze tegenstrijdigheid overeentebrengen, of liever, hoedanig deze schandvlek te regtvaardigen?

Brief, den 26sten van grasmaand, door den aartshertog Karel geschreven aan Z. M. den Koning van Beijeren, en geplaatst in het eerste bulletin van het oostenrijksch leger.

Sire!

Ik heb de eer, Uwe Maj. te verwittigen, dat, volgens de verklaring, welke Z. M. de Keizer van Oostenrijk aan Keizer *Napoleon* heeft doen overhandigen, ik bevel bekomen heb, met de troepen onder mijne bevelen, in Beijeren te rukken, en de genen, die weerstand mogten bieden, als vijanden te behandelen.

Ik wensch vuriglijk, Sire, dat gij aan het verlangen uws volks gehoor geeft, hetwelk in ons niet dan deszelfs verlossers ziet. Men heeft de strengste bevelen gegeven, om, tot dat Uwe Maj. Hoogstdeszelfs meening ter dien opzigte zal hebben kenbaar gemaakt, er geene vijandelijkheden worden uitgeoefend, dan tegen den vijand van alle staatkundige onafhankelijkheid, in Europa. Het zou mij zeer smertelijk vallen, mijne wapenen tegen Uwe Maj. te keeren, en op uwe onderdanen de rampen te doen nederkomen van een' oorlog, ondernomen voor de algemeene vrijheid, en welks eerste beginsel dus alle ontwerp van verovering uitsluit: doch, zoo de kracht der omstandigheden Uwe Majesteit tot eene toegevendheid mede sleepte, die met uwe waardigheid en het geluk uws volks onbestaanbaar zou zijn, zoo verzoek ik u echter, overtuigd te willen zijn, dat mijne soldaten, in alle omstandigheden, de veiligheid van Uwe Koninkl. Maj. zullen handhaven, en ik noodig u uit, Sire, dat gij u toebetrouwe aan de eer mijns meesters en aan de bescherming zijner wapenen.

(*Moniteur van den 3 van bloeim.*)

(*Hier volgen*, in den Moniteur, *de proclamatie en de dagorden, uitgegeven door Z. M. Keizer* Napoleon: *de eerste te Donauwerth, den 17den, en de tweede te Regensburg, den 24sten van grasmaand; te vinden in de koninklijke courant van den* 1sten *en den* 6den van bloeimaand, *n°.* 102 *en n°.* 107.)

(*De in de fransche nieuwsbladen van den 2den en 3den van bloeimaand vervatte officieele legerberigten, zoo uit Italie als Spanje, in welk laatste rijk, den 28sten van lentemaand, eene overwinning, door den hertog van Belluno* (Victor), *bij Medellin behaald is, en andere berigten, moeten, uit hoofde der meerdere belangrijkheid van bovenstaande stukken, tot eene volgende worden uitgesteld.*)

ZEEVAART.

Den 4den van bloeimaand, te Amsterdam niets aangekomen.

Den 5den, aangekomen *Cornelis Muller*, de Roos, van Fredrikstad.

Den 6den, op Texel niets binnengekomen; uitgezeild *A. Crokket*, de Virginia, en *J. C. Tanning*, Hannah, beide naar Newyork, en *H. H. Nicolai*, de Vriendschap, naar Drammen; laatstgemelde is het schip gister na middag gezeild; de wind Noordelijk.

Den 6den, niets binnengekomen; uitgezeild *J. Luiffes*, de Vr. Hillegonda, *F. Jans*, de Jonge Jacob, *P. Fokke*, de Anna Marina, *F. C. de Graaf*, de Verandering, en *J. Bergveld*, de Zeeploeg, alle naar Bergen; *D. Barnes*, de Vr. Alkmaarder, naar Egersund; *J. Hendriks*, het Fortuin, naar Mardown; *W. Schipman*, de Maria Susanna, naar Bremen; *H. Jacobs*, de Margaretha, naar Fahrsund, en *W. L. van Luijk*, de Wilhelmina, naar Fredrikstad; de wind N. en Z. W.

Den 7den, in 't Vlie binnengekomen *P. D. Beur*, de jonge Hero, van Fahrsund; uitgezeild *L. L. Dijk*, de Vr. Helena Catharina, en *D. T. Waterman*, de Vr. Maria, beide naar Fahrsund; de wind W. Z. W.

Den 8den, binnengekomen *P. Hasenoot*, de kleine Emelia, naar Fahrsund; niets uitgezeild; de wind W.

Den 1sten en 2den, op Westerschelling niets voorgevallen; de wind W.

Den 3 en 4den, te Helvoet niets gebobrvallen; de wind W. Z. W.

Den 3 en 4den, te Brielle niets voorgevallen.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 1sten van bloeimaand 1809 waren, op de beurs van Parijs, de prijzen der publieke fondsen als volgt: 5 pCt. consol., interest doende met den 22sten van lentem. 1809, 88 fr. 50 c. *Idem*, interest doende met den 22sten van herfstm. 1809, 81 fr. 0 c. Aktien van de fransche bank, 1260 fr. 0 c.

Den 2den van grasmaand, de 5 pCts. geconsol. interest doende met 22 van lentem. 1809, 83 fr. 40 c. *Idem*, met den 22sten van herfstm. 1809, 82 fr. 0 c. Aktien van de bank, 1256 fr. 25 c.

De beurspijs van diversche effecten was, op zaturdag den 6den van bloeimaand 1809, te Amsterdam, als volgt:

FONDSEN.

Oude obligatien	2½	pCt.	32	à	33		
Recepissen gedane negotiatie 1794	2½	—	33½	à	34½		
Dito vrijwillige negotiatie 1797	5	—	64½	à	65		
Dito negotiatie 1804	5½	—	70	à	70½		
Obligatien negotiatie 1805	6	—	101½	à	102½		
30 jarige renten 1785	5	—	79	à	80		
20 jarige dito 1804	5	—	42½	à	42½		
Nat. schuldbrieven	2½	—	35	à	35½		
Nat. schuldbrieven	5	pCt.	58½	à	59		
Dito losrenten	2½	—	34	à	34½		
—— dito	5	—	30½	à	30½		
—— —— 1785	3½	—	45½	à	46		
—— —— 1801	5½	—	44½	à	45		
—— domeinen	4	—	78½	à	79		
—— dito 1805	5	—	64½	à	65		
Bat. rescript, losbaar na den vrede	4	—	52½	à	52½		
Certif. negot. 1808	7	—	88½	à	89		
Recepissen van dito	7	—	88	à	88½		

AMERSFOORTSCHE FONDSEN.

Bij *Stadhouder*, van 1789	6	pCt.	210	à	212		
Bij *van Stapharst* van 1789	6	—	199	à	203		
Bij *Crommelin*	6	—	130	à	131		
Bij *van Stapharst*, van den 1sten van louwm. 1791	6	—	84	à	85		
Bij *Idem*, van den 1sten van grasm. 1791	5½	—	79½	à	80½		
Bij *Idem*, van den 1sten van hooim. 1791	5½	—	76½	à	77½		
Bij *Idem*, van den 1sten van slagtm. 1791	4½	pCt.	64½	à	65		
Bij *Idem*, van den 1sten van zomerm. 1792	4½	—	64½	à	65		
Bij *Hope en comp.*, C. S.	5½	—	107	à	107½		
Bij *van Stapharst*, C. S.	5½	—	102½	à	103		

CERTIFICATEN *van* ORIGIN. FONDSEN.

Bij *van Stapharst*, C. S.	3	pCt.	65½	à	65½		

DENEMARKEN.

Op de kroon, bij *Fisman*	4	pCt.	94½	à	95½		
Op de bank, bij *Dull*	4	—	95	à	96		
Op de tollen, bij *Idem*	4	pCt.	88	à	95		
Aziatische comp. bij *Idem*	6	—	94½	à	95½		

SPANJE.

Bij *Echenique*	3½	pCt.	47	à	48		
Bij *Hope en comp.* van 1805	5½	—	81	à	81½		
Bij *Hope en comp.* van 1807	5½	pCt.	68½	à	68½		

OOSTENRIJKSCH-KEIZERLIJKE.

Op de weenerbank, bij *Goll en comp.*	5	pCt.	32½	à	35		
Dito, bij *Idem*	4½	—	30	à	30½		
Dito, bij *Idem*	4	pCt.	30	à	30½		
Certificaten, bij dito	5	—	26½	à	27½		

Rusland, bij *Hope en comp.*	5	pCt.	85½	à	85½		
Portugal, bij dito	5	—	97	à	98		
Napels, bij dito		—	92½	à	93½		
Zweden, bij *Hogguer en Hasselgreen*	5	—	76½	à	77		
Saxen, bij *Braunsberg*	5	pCt.	102½	à	103		
Fransche fondsen	5	—	78½	à	79		
Certificaten van dito bij *Ketwich en Voombergen, van Halwaal en Hagendoorn*, en *Willem Borski*	5	pCt.	78½	à	79		

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De commissie van landbouw in Vriesland zal hare gewone vergadering houden op het landshuis te Leeuwarden, den 16den van bloeimaand 1809, zoverre den 6 uren. Elk landman kan dus, tot het doen van voorstellen den landbouw betreffende, alsdan bij dezelve vervoegen.

Op last der commissie voornoemd,
R. NICOLAI.

JUDICATURE over de middelen te water en te land.

VERKOOPING van AANGEHOUDEN GOEDEREN.

*** Ten overstaan van den commissaris-generaal van Z. M., voor de zaken der convooijen en licenten, departement Rotterdam, zullen, op woensdag den 24sten van bloeimaand 1809, des voormiddags ten 9 uren precies, op het zeekantoor te Rotterdam, aan de meestbiedenden, voetstoots, verkocht worden, bij zoodanige kavelingen als in de notitien zal aangewezen worden;

69 pakjes manufacturen, bestaande in:
Circa 1200 stukken cambrics,
—— 170 —— gekleurde en witte cambrigs doeken,
—— 70 —— gedrukt katoen,
—— 55 —— gaas,
—— 180 —— effen en geborduurd neteldoek,
—— 3 —— gekleurde katoene doeken, enz. enz.;
26 kistjes indigo. 19 pakjes of baaltjes dito, en een vatje dito;
10 pakjes of baaltjes cotton china,
138 zakken koffijboonen,
3 kistjes kammerijen,
Een kistje droogerijen,
78 paar wollen kousen,
28 dito dito wanten;

Alles door onderscheiden denuntiateurs, op diverse tijden en plaatsen, aangehaald.

Iemand nader onderrigting begeerende, adresseere zich ten kantore van den vendumeester *van Beeftingh*, alwaar de notitien der goederen in tijds te bekomen zullen zijn.

De gemelde goederen zijn liggende zoo als nader bij de notitien zal worden aangewezen.

GENERALE DIRECTIE der PUBLIEKE SCHULD.

*** Ten burele van converse der staatsschulden zal thans de inwisseling van certificaten, tegens renovatsalen, voor recepissen à 5 pCt., geproduceerd uit de negotiatie van 30 milioenen, vervat in de wet van den 3sten van leutemaand 1808, uitgegeven, tot n°. 5800 inclusive plaats hebben.

*** De burgemeester der stad Alkmaar brengt, bij deze, ter kennisse van alle de daarbij belanghebbenden:

Dat, uit hoofde van den Hemelsvaartsdag, de weekelijksche markt, invallende op donderdag den 11 den dezer, op vrijdag daaraanvolgenden, tevens met de kaasmarkt, gehouden zal worden.

Alkmaar, den 5den van bloeimaand 1809.

De burgemeester voornoemd,
G. F. VERSCHUYR.

*** Iemand gezegen zijnde om op een jaarlijks traktement van seshonderd-en-vijftig car. gl., aan 's lands hooge-school te Franeker waartenemen den post van scherprechter, aldaar onlangs, door versterf van *Pierre Jacques*, opengevallen, vervoegen zich het zij in persoon, het zij bij missive (doch in beide gevallen met productie van de vereischte en voldoende getuigschriften, zoo nopens zijne jaren, goed leven en gedrag, als bekwaamheid in de kunst van scherprechter) bij den ondergeschrevenen secretaris van het collegie van curatoren der friesche hooge-school, woonachtig in de stad Harlingen, en wel vóór den eersten van zomermaand 1809.

W. J. HUIDEKUPER.

BIJ HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Amsterdam*.